

διείρηκα, **διείρημαι**, *pf. act. et pass. de *διέρω.*
διείρηκα, *v. διέρω.*
1 διείρομαι, *pass. de διέρω.*
2 διείρομαι (*seul. prés.*) demander : τι, qqe ch. ; τίνα τι, qqe ch. à qqn [διά, εἴρομαι].
διείρω, *v. διέρω.*
διείρω (*f. διέρω, ao. διείρω, pf. διείρηκα*) faire passer à travers.
διείς, **διείσα**, **διείν**, *part. ao. 2 de διείρημι.*
διείσομαι, *f. de διείρημι.*
διείκ, *dev. une voy. διείξ*, *prép. par, à travers, gén. [διά, ἐκ ου ἐξ].*
διείκδωσις, **εως** (ἤ) fuite, évasion [διείκδω].
διείκδω (*f. διείκδωσα, ao. 2 διεξέδων*) s'échapper à travers, se glisser hors de.
διείκθω (*seul. prés.*) traverser en courant.
διείκται, écarter en frappant, d'où se frayer un chemin à travers.
διείκπεραινω, achever entièrement.
διείκπερῶ (*ao. διεξέπερησα*) **1** passer au delà, traverser (un fleuve, etc.) *acc.* || **2** passer le long de, dédaigner.
διείκπιττω (*ao. 2 διεξέπεσον*) s'échapper à travers.
διείκπλώ : **1** traverser en naviguant, *acc. ou gén.* || **2** se faire jour avec des vaisseaux à travers.
διείκπλος, **όου**, *par contr. att. διείκπλους, ou (ό)* **1** navigation à travers || **2** manœuvre de vaisseaux qui traversent la ligne ennemie (pour l'attaquer à revers) [διείκπλώ].
διείκπλώω, *ion. c. διεκπλέω.*
διείκπνοή, **ἡς** (ἤ) souffle à travers [διά, ἐκπνέω].
διείκρινω, **3 pl. éol. ao. pass. de διακρίνω.**
διείκροος, **όου** (ό) conduit d'écoulement [διά, ἐκρέω].
διείκφυγώ (*ao. 2 part. διεκφυγόντες*) échapper à, éviter, *acc.*
διείλασις, **εως** (ἤ) action de s'enfoncer à travers [διείλαύνω].
διείλαύνω (*ao. διείλασα, pf. διείληλακα*) **I tr.** **1** pousser à travers : ταφροιο, *Il.* à travers un fossé || **2 p. suite**, transpercer || **II intr. en appar.** (*s. e. ἵππων*) pousser son cheval, d'où chevaucher à travers, charger à travers.
διείλεγτέον, *adj. verb. de διελέγχω.*
διείλεγχω (*seul. prés.*) **1** réfuter à fond, *acc.* || **2** convaincre, démontrer.
διείπειν, *inf. ao. 2 de διαιρέω.*
διείπεσομαι, **διείπηλυθα**, *fut. et pf. de διέρχομαι.*
διείπιττω (*seul. prés.*) dérouler, développer.
διείλω (*ao. διείλωσα, de *διείλυνω*) **1** (διά, avec idée de séparation) écarter : δ. ὀφθαλμούς, *PLAT.* ouvrir de grands yeux || **2** (διά, à travers) tirer à travers || **3** (διά, jusqu'au bout) tirer jusqu'au bout : δ. βίον, *PLUT.* mener la vie jusqu'au bout.
διείλων, **ούσα**, **όν**, *part. ao. 2 de διαιρέω.*
διείμαι (*seul. prés.* **1 sg. et 3 pl. διένται**) **1** s'enfuir : πεδίοιο, *Il.* à travers la plaine || **2** s'enfuir par crainte, d'où craindre de, *inf.*
διείμανος, **η**, **ον**, *part. ao. 2 moy. de διείρημι.*
διείμπολάω, trafiquer de ; *fig.* marchander.
διείμφαινω (*part. prés.*) faire briller, jeter une lueur.

διεναγκαίν, *inf. ao. 2 de διαφέρω.*
διεναίλω (*part. pf. pass. -ελημένος*) enrrouler, entortiller.
διενακτός, *adj. verb. de διαφέρω.*
διεναγχείας, *part. ao. pass. de διαφέρω.*
διενηνοχα, *pf. de διαφέρω.*
διεναυτιζώ, vivre une année entière [διά, ἐνιαυτός].
διένται, *v. διείρημι.*
διείξ, *v. διείκ.*
διείξω (*ao. 2 διεξήγαγον, etc.*) **1** conduire jusqu'au bout, mener à bonne fin || **2** gouverner, diriger : τὰ γινόμενα, *PLUT.* les événements.
διείξαγωγή, **ἡς** (ἤ) action de conduire à terme ; conduite de la vie ; manière de vivre [διείξαγω].
διείξισσω, *d'où *διείξισσω, att. διεξήττω ou διεξάττω (ao. 3 sg. διεξάιξε)* s'échapper avec impétuosité, s'élancer.
διείξιμι (*prés. 3 sg. διεξείσει, impf. διεξήειν*) **A** (διά, à travers) sortir ou passer à travers : δ. τὰς πόλεις, *XÉN.* franchir les portes || **B** (διά, d'un bout à l'autre) traverser d'un bout à l'autre, d'où parcourir, traverser : **I au propre** : πεδίοιο, *Il.* pour gagner la plaine ; διά Εὐρώπης, *HDT.* τὴν Μιλήσιον, *HDT.* parcourir l'Europe, la Milésie || **II fig.** **1** parcourir par la parole, *c. à d.* exposer, raconter : τι, qqe ch. ; περί τινος, donner des explications sur qqe ch. ; lire : ἐγκώμιον, *PLUT.* l'éloge (de qqn) || **2** parcourir en détail, d'où examiner à fond.
διείξισσις, **εως** (ἤ) charge de cavalerie [διείξιστων].
διείξιστων (*f. -ελῶ, ao. -ήλασα*) **1** s'avancer à cheval *ou* sur un char || **2** traverser à cheval *ou* avec une troupe, *acc. ou gén.*
διείξιστος, réfuter complètement.
διείξισσομαι, *f. de διεξέρχομαι.*
διείξισσω, développer.
διείξισμαι (*seul. prés.*) interroger, demander : τίνα τι, qqe ch. à qqn.
διείξισμαι (*f. -εξείσομαι, etc.*) **A tr.** **I** (διά, à travers) s'avancer à travers, *acc.* || **II** (διά, jusqu'au bout) **1** aller jusqu'au bout, parcourir tout au long : βίον, *PLAT.* traverser la vie ; πόνους, *SOPH.* traverser des épreuves pénibles ; διά πασῶν τῶν ζημιῶν, *TUC.* traverser, *c. à d.* parcourir toute la série des peines || **2** parcourir par la parole, *c. à d.* exposer en détail, *acc.* || **B intr.** s'avancer, passer, *en parl. du temps.*
διείξισσομαι-οὔμαι (*inf. ao. -ήσασθαι*) raconter ou exposer en détail.
διείξισσις, **3 sg. impf. ion. de διεξείμι.**
διείξισσις, **3 pl. prés. ind. de διεξείμι.**
διείξισσις, *part. prés. de διεξείμι.*
διείξισσις, *inf. prés. de διεξείμι.*
διείξισσις (*ao. 3 pl. διεξήσαν*) **1 tr.** laisser passer à travers : τίνα διά τοῦ ἄστρου, *HDT.* qqn à travers la ville || **2 intr.** se jeter dans, *en parl. d'un fleuve, avec ἐς et l'acc.*
διείξισσις, *inf. prés. épg. de διεξείμι.*
διείξισσις, **ούσα**, **όν**, *part. prés. de διεξείμι.*
διείξισσις, **ἡ**, **όν**, étendu, développé (récit) [διείξισσις].
διείξισσις, **ου** (ἤ) **1** issue || **2** trajet, évolu-